



## Illyés Gyula Széchenyi hídja

Hány könyvet írt! És valamennyinél  
többet ér  
ez a híd. Hogy él!

Egy mondandón, mit nem papírlapokra  
bízott, ki észbe fogta,  
és létrehozta,  
egy derék eszmén járok át naponta.

Napi örömöm ez a jó  
anyagba burkolt közölnivaló.

Vigaszom  
lépnem e szép értelmű sok vason.  
Egész mozgó testemmel olvasom.

Kézzel érinthetek egy győzedelmet.

Ledönthették, amit ő megteremtett.  
Akár a jó fa, többől újraserkedt.  
Egész lényemmel értek valamit,  
valami boldogító igazit;  
így szól a szívhez:

dehogyan hal meg a gondolat!  
míg ember él a nap alatt,  
itt mindig híd lesz!

Egy eszme itt  
látod örökre működik,  
mint csoda óra.

Pedig  
csak ember volt – hány elbukás tudója! –  
a fölhúzója.